

{ אז נדברו }

פרשת כי תצא תשפ"א | לסדר: "למען יברך ד' אלקיך בכל מעשי ידיך" | גליון מספר: 525

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

הפותח דלתא לדופקי בתשובה...

פעם קראו לזה קורונה... היום קוראים לזה דלתא!!!! נעים להכיר... אז רק לשבר את האוזן: מבואר כבר בבני יששכר... שע"פ ספר יצירה חודש תמוז מכוון כנגד האות דל"ת... ואילו חודש אב מכוון נגד למ"ד... ושניהם ביחד- חודש תמוז ואב זה יוצא דל!!! כן... חודש תמוז ואב (וטבת) הם שלושת החודשים שעשוי נטל... ובחודשים האלו יעקב הוא הקטן... הוא דל!!! נ... אז מה יהיה??? איך אנחנו מוציאים את יעקב אבינו מדלות??? בשביל זה יש חודש אלול שהוא מכוון בספר יצירה כנגד האות תי"ו... ואז!!! אם מצרפים אותו לדל"ת למ"ד של תמוז אב... מה מקבלים??? דלת!!! דלתא!!! ואז נהיה כדלים וכרשים דפקנו דלתיך... ואזרבה... השערים והדלתות נפתחות דווקא לפני אותו דל... והתשובה מתקבלת ביותר...

זאת אומרת: בחודש אלול אנחנו מקבלים חלון הזדמנות להפוך את הדל ל--דלת!!! להפוך את הדלות שהייתה לנו בחודש תמוז ואב ולהפוך אותה לקרש מקפצה של שובה ישראל עד ה' אלוקיך... גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד... עד כאן הבני יששכר... אז אם לקורונה ה"חדשה" קוראים "דלתא" זה מאוד מסתדר עם דברי קדשו של הבני יששכר... אמנם כן... הדלתא סוכן בנו... הדלתא הזו שוב מאיימת עלינו... שוב סוגרת עלינו... אבל עושה אותנו דלים. אבל אם רק נרצה ונגש נכון לדלתא הזו נוכל להפוך אותה דלת וחלון הזדמנויות.

אני רוצה לשתף אותך בהרגש אישי שהיה לי בשבוע האחרון... יש קו תוכן פנימי בשכונה שאני גר בהתבקשתי למסור שם שיחת חיזוק קצרה מידי יום... ואכן במשך כל השנה של הקורונה הייתי משאיר שם כל יום שלוש דקות של שיחת חיזוק... ולאחרונה הפסקתי... כי לא היה לי זמן... והנה... בשבוע שעבר ביקשו ממני לחזור לזה שוב... סו"ס אלול... צריך חיזוק... והתלבטתי האם לחזור לזה או לא... בעצם אולי אני סתם מדבר לקיר... מי אמר שמישהו בכלל מקשיב לקו הזה... כן או לא... בקיצור התלבטתי... **והנה!!! השבוע יום אחד אני הולך ברחוב**... ואני רואה תופעה מוזרה!!! ובעקבותיה החלטתי שאני חוזר לזה!!! חוזר לדבר בקו חיזוק... **תנחש מה קרה???**

אני הולך לתומי ברחובה של עיר... ולפתע אני רואה שכככולם הולכים עם מסכות... כולם ללא יוצא מן הכלל... הליטאים והחסידים... המכחישים והמתחנסים... כולם חבושים מסכות באדיקות... ואני הרי מכיר את הנפשות הפועלות... וממש נבהלתי... **מה קרה???** מה קרה שכולם פתאום שומרים על ההנחיות ללא נפתל ועיקש?? ואז השכן שלי הסביר לי... מה... אתה לא יודע... לפני עשרים דקות הודיע בקו... (בקו המדובר...) שמסתובבים כעת פקחים בלבוש אזרחי ומחלקים דוח"ת... אמרתי לעצמי: אה... ככה?? כזו השפעה עצומה יש לקו הזה... שרק יתקע שופר בעיר ומודיע שיש דוח"ת... מיד כל העם יחרדו... ומיד כולם לובשים מסכות... ככה ? ! ? ?

אם ככה אני מיד חוזר להשאיר שיחת חיזוק!!! השארתי מיד שיחת חיזוק: אמרתי: חברים יקרים... ראיתי אתכם היום... כולכם מסכות!!!! למה?? כי בהודעה הקודמת... זו שלפני... משהו תקע שופר בעיר ואמר: טו טו... הפקחים באזור... אם ככה אז גם אני פה בשביל מכריז: טו טו... עוד עשרים וכמה ימים יום הדין... כל היהודים לחזור בתשובה ולהתפלל עם הרבה כוונה...

תחשוב על זה!!! תחשוב על ההרגש הזה מידי בוקר בשעת התקיעות... כשאתה שומע את הבעל תוקע ככה בסוף שחרית... תחשוב שמישהו כעת נכנס בשעטה לטטיבלאך והוא מכריז בלחץ... חברה חברה... פקח פקח... מחלק דוח"ת... כולם ללבוש מסכות... נו... היית רץ לחפש מסכה? היית לכה"פ יוצא מהדלת האחרית סביב סביב?? או שהיית אומר זה לא העבויידה שלנו?? **אז זהו!!! שהיתקע שופר בעיר והעם לא יחרדו... הפקח מסתובב!!!** הפקח זה היצר הרע שיורד ומחטיא בלבוש אזרחי... ואח"כ הוא לובש בגדי פקח ועולה ומסטין... במשך השנה הוא היה בלבוש אזרחי... התפתינו לו ורשמנו לעצמנו שכבות של מחדלים וטעויות שדורשים תיקון ושינוי... וכעת הוא כבר מחליף מבגדי אזרח לבגדי מסטין ופקח... ובשביל שהוא לא יצליח לרשום לנו דו"ח אנחנו צריכים לשוב בתשובה (כל אחד במחדלים ובשינויים שהוא נדרש לעשות... לב יודע מרת וכו')

ואם הוא היה פה... מולנו... מחלק דוח"ות של 500 שקל היינו נחרדים... אז זהו... שמי שקצת מכיר את החיים... הרי 500 שקל זה מהמחירים הזולים ביותר... יש תחומים הרבה יותר משמעותיים שאנחנו זקוקים לישועה ורווח והצלה... ובשביל זה יש לנו חודש אלול שהמחירת חתורה וה' מקבל תשובה!!! ה' נותן לנו אפשרות להימלט מהחטא... לשוב בתשובה... ולסתום פי מסטין... **ואני רוצה להוסיף הערה קטנה:** אחת מהסיבות שקשה לנו להתעורר בתשובה זה בגלל שאת המשפטים האלו שמענו כבר בגיל מאוד צעיר... שחודש אלול חוזרים בתשובה וה' סולח וקח בחשבון שהמשפטים האלו כבר נהיו כמו תקליט שהתרגלנו לעבור לצידי בלי להקשיב לו... **אז זהו!!! שמומלץ לכל אחד לחזור על המשפטים האלו לעצמו שוב** ושוב כאילו פעם ראשונה שאני פוגש את זה!!! זה ישמע לך מצחיק... אבל אם תעשה את זה אתה תבין על מה אני מדבר... תתפוס את עצמך ברגע שקט ותשנן לעצמך את המשפטים הכי מוכרים ונדושים שגדלנו עליהם: חודש אלול זה הזמן לחזור בתשובה!! ה' מקבל תשובה... ואח"כ זה כבר מאוחר... שלושה ספרים נכתבים ואני רוצה להיות כתוב בספרן של צדיקים וזה תלוי בתשובה שלי... וכן הלאה וכן הלאה... תשנן לעצמך את המושגים הכי פשוטים ותחזור עליהם כמה פעמים מידי יום ביומו... ואז לאט לאט תשים לב שהמסר מחלחל ואתה מחליט לקלוט שהההלו זה רציני... יש פה פקח שמסתובב... ואני צריך לסלק אותו... והמסיכה שלי זה תשובה!!! זה רציני... והרבה יותר רציני מהחמש מאות שקל של פקחי קורונה. האם אנחנו נפנים את זה או לא?? תלוי כמה נשנן לעצמנו את זה שוב ושוב... כן... הכי פשוט בעולם!! טו טו טו... כל היהודים לחזור בתשובה...

ניתן לקבל את הגיליון בשירות פקס באמצעות שיחת טלפון:

0795319191

(ניתן לפעול לפי ההוראות המפורטות שם...)

להשתתפות בהוצאות

הגליון:

בבנק:

חשבון 705284

בנק פאג"י

סניף 187

באשראי:

"נדרים פלוס"

- "קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

בדואר:

פולק- רח' גאולה 15,

חיפה

תודה מראש!!!

”מאוסר האדם שזכה להתקרב אלי...” אתה בטוח? !

ביום כיפור האחרון יצא לי לעיין בסידור העתיק ”אוצר התפילות” בפירושים של רבותינו על הוידוי... וכשהגעתי ל”על חטא שחטאנו לפניך בעיניים רמות...” הסתכלתי בפירוש של עיון תפילה וקבלתי שוק!!! הרגשתי שהוא פשוט שופך קיתון על פני... הוא נגע לי באחת הנקודות הכי רגישות... זה לשונו: עיניים רמות- חושב את עצמו רם ונשא ומביט על כל העולם מגבוה, שכל העולם כדאי הוא לו, מאוסר האדם שזכה להתקרב אליו ומאוסרת האדמה שזכתה לדריכת רגליו...” אוי אוי... מאיפה בעל העיון תפילה ידע כ”כ לנגוע בנקודה... זה ממש הבעיה... בינינו... אני הרי הכי צודק... אני יודע בדיק את הדרך הממוצעת והנכונה... אשרי חלקו של מי שנולד לתוך הקהילה שלנו... ואיזה מסכן מי שלא זכה להכיר את האמת האמיתית... יום אחד נקלעתי לאיזה חור... נכנסתי לחנות מכולת והמוכר במכולת היה יהודי פשוט... בקושי שומר תורה ומצוות... והנה... כבודי הגיע וקנה שם בקבוק שתיה... לפתע חלפה בליבי מחשבה כזו... מחשבה מהסוג של מסילת הרכבת שנסעה מרוסיה לשנחאי... חשבתי לעצמי: אשרי חלקו!!! מי יודע כמה שנים הוא כבר מוכר במכולת הזו ואף פעם הוא לא זכה לעזור ליהודי עובד ה’... והנה... כעת הוא זכה להצדיק את קיומו!!! כעת לראשונה בחייו הוא זכה לעשות את התכלית שלו בחיים... לעזור לי... הבן תורה... אז זהו!!! שמגיע בעל העיון תפילה ומגלה לי שהמחשבות הצדיקות והמצודקות האלו... זה לא אחר **מעניינים רמות!!!** שזה אחד מז’ דברים ששנא ה’!!! דווקא אותו יהודי בעל מכולת פשוט... באותם רגעים שהייתי אצלו... דווקא הוא עסק במשאו ומתן באמונה... הוא עשה את מלאכתו נאמנה וה’ אהב אותו... ואילו דווקא כבוד קדושתו שחשתי מעצמי אדם השלם שכולם תחת כפות רגליו... דווקא אני הייתי היה אז ברגעים של... של תיעוב מול ה’... היית מאמין???

זו נקודה למחשבה לכל אחד מאיתנו במשבצת שלו... הרי מטבע הדברים כל אחד מאיתנו משוכנע שהוא הולך בדרך הנכונה והאמיתית ביותר... וזה בסדר גמור!! (זה נורמלי וטבעי שככה אנתנו חושבים ואנתנו לא אמורים לחשוב אחרת... כי אם בהרתי בדרך זו על כרחך שאני משוכנע שזו הדרך תשכון אור, אחרת הייתי בוחר בדרך אחרת) אבל!!! כאן מגיע שלב ב’... שאתה פוגש את היהודי מהמגזר השני שכמובן לא זכה להכיר את האמת כמון... וכולך מתמלא ברגשות עליונות כלפיו... ופה!!! פה קח בחשבון שכעת!! כעת אתה מפסיד את הנשיאות... כן... עד הרגע באמת היית העליון שאתה באמת הצודק והיותר קרוב לאמת ממנו... אבל ברגע שעל הדרך נכשלת בעיניים רמות ובגאווה ואילו הוא היהודי הפשוט הזה... הוא, עם הטעויות שלו והחולשות שלו... נשאר ענוותן ושפל ברך (גם אם אין לו מה) יתכן שבסופו של דבר התפילה שלו הקדימה את תפילתך בשעה קלה... כלומר: בבחירות האחרונות ראינו שאתה יכול לנצח בפריימריז ולהפסיד בבחירות... ואתה יכול גם לנצח בבחירות לכנסת ולהפסיד את הקואליציה... כלומר: אל תמהר להתגאות... גם אם אתה באמת יותר מושלם מהשני... יש עוד כמה וכמה צמתים ועוד כמה נקודות יציאה ששם הוא יכול לעקוף אותך בגדול... כך שאין מקום לעיניים רמות...

יש משהו שמאוד חורה לי בסליחות... זה שאנשים מריצים את ה”ג מידות... אמרים את זה במהירות ובלי כוונה וזה לא בסדר... עזוב... אני לא רוצה להיכנס לנושא... את ה”ג מידות צריך להגיד בכוונה... וזה לא בסדר וכו’ וכו’... תכלס... כולם אמורים את זה מהר ואני?? אני אומר את זה לאט... אבל בשנה האחרונה הפסקתי עם זה!!! זהו!!! התחלתי להגיד את זה מהר כמו כולם... תנחש למה?? כי היות וזה באמת לא בסדר שאמרים י”ג מידות מהר ובלי כוונה... והרי אני כן אומר את זה לאט וכן בכוונה!!! אז תנסה להיכנס לכוונה שלי... תאר לעצמך שכולם עכשיו אמרים ה’ ה’ מהר ואני הרי לאט... כי אני מכווין... נו... איזה כוונה יש לי?? עקבתי אחרי עצמי והתברר לי שחצי מהכוונה שלי ב”ג מידות הולכת -- אוף האנשים האלו... לא מכוונים... ואני כן... רחחחחח!!! והחחחח!!! תראה... תראה איך הם מריצים... תראה מה שזה... הם כבר אוהזים ב”ויאמר ה’ סלחתי כדברך” בו בזמן שאני אוהז רק ב”רב חחחח וואאאממת... בקיצור: מכל הכוונות הקדושות והנוראות שלי... מה יצא לי?? שחלק הכי נכבד מהכוונה מוקדשת לפולחן האישי שלי מול עצמי... על זה שאני יותר טוב מכולם... **מכיר את סוג המחשבות האלו?** מכיר את זה שאתה מתפלל עם מישהו שלא מקפיד לגמרי על מה שאתה כן מקפיד... וכל התפילה אתה עסוק בזה שהוא כ”כ לא בסדר וכמה שאני המושלם הגדול?? הההלו... הוא באמת לא בסדר... אבל אתה במחשבות שלך... הולך עוד עשרים צעדים מתחתיו... בקיצור: בעבודת ה’ לא מספיק להיות צודק יותר מהשני... או מושלם ביחס למישהו אחר... כי המושלמות מורכבת מהמון המון חלקים... וגם אם אתה מושלם במשהו אחד יותר מהפשוט שבפשוטים... יתכן שבנקודות מהותיות אחרות בעבודת המידות... הוא שם אותך בכיס הקטן...

המאמר הזה לא מיועד עבור כל אחד... בודאי לא עבור נשים שלא נמצאות בסוגיה הזו בכלל... וגם גברים... זה מיועד בעיקר עבור הטיפוס הביקורתי... זה ששם לב לפרטים ומפריע לו כל מיני מחדלים שקיימים בציבור... והתופעות לוואי השליליות של התכונה החיובית הזו... זו הנטיה לסדר לעצמו את השטח ולוודא שהוא המושלם והטוב ביותר... ושוב: זה שאני חושב שאני צודק... זה נורמלי... ברור שאני חושב שאני הצודק וככה זה אמור להיות... אבל לחשוב שאני המושלם ואשרי הבריות שזכו לשמש אותי- את האדם השלם בריאה... עצם זה שאני חושב ככה והם לא חושבים ככה, הם כבר נמצאים בנקודת יתרון שאני לא אוהז בה... הנקודה הזו חשובה ביותר שאת, ביחס לתפילה בכלל (שמחשבת יהירות שתפילתי רצויה יותר פוגמת) וביחס לתפילות הימים הנוראים בפרט, שמצינו קפידא מיוחדת בראש השנה של שופר כפוף וכמה דייק דעתיה טפי מעלי... ואדרבה, מצינו לגדולי עולם שבאמת תפילתם היתה רצויה לפני הקב”ה ועמדו בתפילה ולא נענו... ודווקא לאחר שלא נענו וחלשה דעתם... דווקא אז אתה מיטרא... כך שההכנעה והשפלות בעבודת התפילה היא חלק קריטי בתפילה... שלפעמים כדאי לוותר על כל מיני הנהגות יהודיות אם הם כרוכות במחשבות זרות... (אין לי מושג למה גלגלה ההשגחה שכתבתי מאמר זה... יותר נכון... למה הוצרכתי ברגע האחרון לחמוק מאמר ולכתוב זה... מסתמא זה יהיה לתועלת לכה”פ ל...)

חדש בהפצת התכנים והספרים

מבית 'אז נדברו':

באופן חד פעמי תערך בשבוע הבא מכירת הספר 'אהבתי'

בעמדות 'בלוי' בבתי כנסת

- מוקדי המכירה:** אזורים: ירושלים, בני ברק, בית שמש, מודיעין עילית, גבעתיים, תל ציון.
- זמני המכירה:** הספר יעמוד למכירה בעמדה זו, רק מיום ראשון הבעל"ט י"ד באלול ועד יום חמישי י"ח באלול ולא לאחר מכן.
- כמות הספרים מוגבלת בכל עמדה.
- נא לשלם לפי ההוראות הכתובות שם. (כלומר: לא לשלם לאז נדברו, אלא לפי הוראות המפורטות בעמדת מכירת ספרים בלוי).
- תודה לתורם החפץ בעילום שמו שנתן חסות להוצאות הכרוכות במכירה נקודתית זו, מי יתן ויהיה לתועלת...

וכאן ההזדמנות להודות מעומק לב לשותפים הקבועים שלנו,

בעלי מוקדי המכירה וההפצה הקבועים של גיליון זה, המתמסרים כל השנה ומקריבים מזמנם ומפרטיותם לטובת גיליון זה, בנדיבות לב,

מיותר לציין שהרי הם שותפים גמורים וחלוטים בזכינות של זיכוי הרבים ובתועלת הרוחנית שנגרמת על ידם, וא"כ משכורתם שלימה מעם ה',

אבל אנו לא נפטרנו מחובת הכרת הטוב מעומק לב לעצם הנכונות והמסירות הבלתי נלאית,

ברכת ישר כח גדול, וזכות זיכוי הרבים תעמוד לכם למילוי ידיים מברכת שמים ולשנה טובה ומבורכת.

כמו כן:

נותרה כמות מצומצמת של חוברת בשובי לירושלים ח"ג,

(ואומר להם תטהרו) מלוקט מתוך מדור 'הלכה בקרוב ממש למעשה', בענייני ראש השנה, עשיית ועבודת כה"ג ביום הכיפורים, ניתן לקנות במוקדי המכירה של גיליון זה בבני ברק וירושלים.

נפתח שיעור חדש ב'קבלה מעשית...' להרשמה....

לפני כמה שנים זכיתי במשך תקופה קצרה להיות מקורב ליהודי קדוש שהיה מתגורר ממש בשכונתי בחיפה... הוא היה מוסר הרבה שיעורים.. אבל היה לו שיעור אחד מיוחד שהיו בו מספר משתתפים מצומצם... השיעור היה לא פחות ולא יותר **בקבלה מעשית!!!** כמובן שאני לא זכיתי להשתתף בשיעור הזה... סו"ס קבלה מעשית זה דברים העומדים ברומו של עולם ועם כל הכבוד לאדון אז נדבר... אבל עדיין...

עד כאן הסיפור... אז זהו... שאני מוכרח להיות כנה ולמען הגילוי הנאות צר לי לאכזב אותך... יש פה שינוי קל בפרטים!!! זה לא היה שיעור **בקבלה מעשית...** אלא **בקבלות מעשיות!!!** (כשאומרים קבלה מעשית הכוונה להשבעת מלאכים וכו'... ואילו כשאומרים קבלות מעשיות אתה מבין שהכוונה היא לקבלות טובות... להשתנות (וכו') **הופה!!! נחיתת אונס!!! תגיד את האמת: נכון בבת אחת כל האויר יצא לך מהמפרשים???** עד לפני רגע היית בטוח שמדובר פה בקבלה מעשית... התחלת כבר לדמיין איך אותו צדיק היה משביע מלאכים להוריד מטוסים ולפרק ממשלות ולהעיק בניינים באויר... אז זהו... שארנישט... בסה"כ מדובר ביהודי צדיק שהיה מוסר שיעור איך לקבל קבלות מעשיות... נו נו... את זה גם אני יודע לעשות...

אז זהו!!! שמאוד תפס אותי השיעור הזה ובעיקר ההגדרה שלו... אתה יודע למה?? כי הסיפור (האמיתי) היה כך: מדובר היה ביהודי צדיק... שהוא בסה"כ ניגש לעבודת ה' בצורה מאוד יסודית ועקבית... והיה לו קומץ תלמידים מצומצם שהיו מתאספים מידי שבוע... והוא היה פותח נושא מסוים בעבודת ה' ומחליטים לעבוד עליו בצורה רצינית!!! ומקבלים קבלה מעשית... ושבוע הבא נפגשים שוב ומוסרים דין וחשבון איך היה... מה לשפר... לשפץ או להוסיף... והכל היה מתועד בקלסר בצורה מסודרת ועקבית וככה הצטברו שם קלסרים רשמיים עבי כרס בנושאים מוגדרים של תפילה... עבודת המידות... בטחון... וכו'...

עכשיו אני שואל אותך: כפי שכבר הזכרתי מקודם... אני לא זכיתי להשתתף בשיעור הזה... למה? למה לא השתתפתי?? אז מילא בהתחלה כשאמרתי שזה היה קבלה מעשית... הבנת טוב מאוד למה לא זכיתי להשתתף... כי... כי... כי סו"ס זה קבלה מעשית... לא כל איזה אז נדברו יכול לקבל את המידע הזה... אבל עכשיו שמתברר שזה היה בסה"כ קבלות מעשיות... אז למה נפקד מקומי? למה לא זכיתי להשתתף??

נו... תגיד אתה למה??? **מחוסר עניין!!!** מאותה סיבה שגם אתה לא היית משתתף בשיעור הזה... נו... באמת... קבלות מעשיות...? עזוב אותי... תן לי לחיות... מה עכשיו קבלות על הבוקר... **נכון או לא נכון???**

אבל התחלתי לחשוב על זה... תאר לעצמך שזה היה באמת שיעור בקבלה מעשית!!! אותו צדיק היה יושב ומסביר לכולם איך משביעים מלאכים

כל היום עסוקים בלהפעיל את המלאכים ולהריץ אותם למענו... דווקא התחום של קבלה מעשית כבר רווי... עשה את שלו... ודווקא התחום של קבלות מעשיות הוא התחום המפתיע והנדיר... שאם רק תנסה אותו... אתה תהיה בהלם לגלות איך שזה "עובד..."

מה אני מתכוין?? איפה אנחנו פוגשים את המושג של "קבלה מעשית" בדרך שלנו?? אני אגיד לך איפה... אם שמת לב היום כל אחד יודע לצטט בע"פ את כל הצוואות של הצדיקים שהבטיחו שמי שיעשה ויתרום למוסדות הק' הרי הוא יפעל למענו... אנחנו מאוד חזקים בקטע הזה... כל אחד מאיתנו יודע להבטיח סעודה לעי"נ צדיק פלוני ולתרום למוסדות צדיק אלמוני... **ולהפעיל!!!** להפעיל מלאכים... להפעיל צדיקים שיפעלו למענו... זה סוג **הקבלה מעשית** של דורנו אנו!!! אם פעם ידעו להפעיל מלאכים... אז היום אנחנו יודעים להפעיל צדיקים!! יש לנו רשימת שמות של צדיקים שאנחנו מפעילים אותם... **אבל! ההלו... מישהו מעלה על דעתו שהוא יכול לפעול לבד... לכה"פ גם לבד???**

מישהו העלה על דעתו שאם הוא יקח את העניינים ברצינות לידיים והוא יקבל על עצמו **קבלות מעשיות** ממה שנדרש ממנו בעבודת ה' ויבצע אותם ברצינות (לכה"פ באותה רצינות שהוא מבין שצריך לפעול בקבלה מעשית...) הוא יכול לפעול... ולא בגלל שהוא הפעיל נשמה של צדיק בקבלה מעשית... אלא בגלל שהוא שב בתשובה והוא קיבל קבלות טובות וה' קיבל את תשובתו והביא רפואה וישועה לו ולכל העולם??

זה מאוד מזכיר לי את הבדיחה המפורסמת והמוכרת מאותו חרדי שפרצה לו דליקה בבית באמצע הלילה ובמקום להתקשר למכבי אש הוא התחיל להתקשר לנציגים שלנו בכנסת שיפעילו קשרים בעיריה שישלחו פקס למכבי אש... ההלו... העלית בדעתך שאם אתה בעצמך תתקשר למכבי אש זה ילך יותר מהר?? על אותו משקל:

אנחנו מומחים בקבלה מעשית!! להפעיל צדיקים שהם יעשו קשרים ויפעלו בשבילנו... רגע... ניסית פעם לפעול לבד... ניסית פעם לעמוד מול הרבש"ע בגודל טבעי... לעשות תשובה!!! לעמוד מול רשימת המחדלים שיש לך בעבודת ה' או המטלות שעד כה הזנחתו אצלך בעבודת ה'... והחלטת לקבל קבלות מעשיות שאני אחר ואני משתנה... ניסית פעם לפעול בתקשורת הישירה והתאכזבת? למה אתה עובד כמו החרדים האלו שמיד מפעילים קשרים ומשביעים צדיקים... ניסית פעם לנגוע ישר לנקודה?? **מישהו ניסה פעם לגשת בדרך המלך הזו??**

אני אתן לך דוגמא שמאוד ממחישה: ישנה סגולה בדוקה ומנוסה מהרב סגל זצ"ל ממונצ'סטר שמי שלומד כל יום שתי הלכות בשמירת הלשון רואה ישועות!!! זה מומלץ בחום!! עשרות אלפי יהודים כבר ראו ישועות!!! עכשיו בינינו... אם אני אתפוס אותך כעת לפניה ואני אשאל אותך כמו ליטאי קר: תגיד לי: איך הסגולה הזו עובדת?? בתור מה?? מה הכח שלה לפעול ישועות?? מה אתה תענה לי?? זו הבטחה של הרב סגל!!! או לחילופין זה הכח

ומפעילים אותם... הרי הייתי הופך את העולם להתחבאות שם בתוך איזה ארון... היו מגיעים מאות ואלפי יהודים מכל קצוות תבל בשביל לשמוע את השיעור הזה... רק מה?? זה לא... לא היה קבלה מעשית... רק קבלות מעשיות... אה. זה פושט... תודה... אני מסתדר לבד...

עכשיו: תרשה לי לשחק ראש קטן ולשאול בתמימות: באמת מה ההבדל בין מה שנקרא **קבלה מעשית לבין **קבלות מעשיות**??**

למה אם אני אמסור שיעור בקבלה מעשית ובהשבעת מלאכים יהיה פה געפאקט... כולם ירוצו לשמוע... ואילו אם אני אמסור ועד מעשי בקבלות מעשיות... אני אשאר עם שנים שלושה אנשים במקרה הטוב... אה...

אז מישהו אמנם טען לי על דרך המליצה: שקבלה מעשית זה לשבת רגל על רגל ולהגיד למלאכים מה לעשות... את זה כולם רוצים... למה לא... לעומת זאת קבלות מעשיות זה אני!!! אני קם על שתי רגלי ומתחיל להזיז את עצמי... זה כבר פחות נחמד... לכן אנשים הרבה יותר מתלהבים מקבלה מעשית מאשר קבלה אישית להשתנות... **נו... מה אתה אומר?? הוא צודק?? נראה לך שזו הסיבה??** אני חושב שזה אמנם נכון... אבל עדיין... לא זו הנקודה!!! עדיין אני חושב שהנקודה היא אחרת: הסיבה שאני כ"כ מתרגש ונפעם מקבלה מעשית כי... כי... כי יש פה הילה אפופת מסתורית ושמיימית של מלאכים והשבעות... יש פה משהו מאוד נדיר ויחודי... רגע... תסלח לי: אתה מכיר בן אדם אחד שיוזע להזיז דברים עם קבלה מעשית? אתה לא מכיר... אז זהו ש... אל תשאל... יש בחיפה מישהו כזה ש... שמוסר שיעור בקבלה מעשית... והוא אומר שם קדוש ומעיק אנשים באויר... מייבש ידיים של שוטרים אז קדימה... הסעות יוצאות כעת מכל רחבי הארץ לחזות בתופעה...

זו הנקודה!!! זו הסיבה שאנחנו כ"כ מתרגשים מקבלה מעשית... כי... כי... כי זה משהו שאתה רואה בעיניים!! משהו שעובד!! משהו מאוד יחודי ומסתורי ו... ונדיר!!! אין את זה!! אין!! כמובן רק פה בחיפה...

אז זהו!!! שכעת באה הנחיתה... אכזבה עמוקה... לא... שום דבר... אין פה משהו מיוחד... יש פה בסה"כ כמה יהודים שמקבלים קבלות ומבצעים אותם... נו... תודה רבה... את זה יש לי גם בגוש דן... נהג... תעשה פרסה... חוזרים בחזרה הבייתה... אין שום חדשות מעניינות...

אז זהו!!! על זה באתי!!!

כעת אני רוצה לגלות לך סוד: ברגע הראשון זה ישמע לך מוזר... יהיה לך קשה לקבל את זה... מסתמא בהתחלה אתה לא תסכים איתי... אבל אל תמהר לבטל... תחשוב על זה... ובכן: תתפלל לשמוע...

שדווקא הנושא של קבלה מעשית והשבעת מלאכים מאוד מפותח היום!!! התחום הזה רווי... נדוש... ממוצה... אנחנו מומחים בהשבעת מלאכים... אנחנו

המעשית... תנסה... שווה לנסות...

אתה תראה ישועות בעיניים... ולא יהיה מאושר ממך... אתה תראה מה הכח של... של מה? של הצדיק?? לא רק!!! לא רק לצדיק יש כח... יש גם כח לתשובה תפילה וצדקה... הפעם תראה שיש לך כח לעשות תשובה וה' מקבל אותה... תן צא'נס... תן קצת אימון לרבש"ע...

השיר שהכי מרגש אותי בימים הנוראים זה מכניסי רחמים!!! אנחנו פונים למלאכים בתחנונים: השתדלו והרבו תחינה... נו... מכניסי רחמים... תכניסו כבר את רחמינו... משמיעי צעקה... תשמיעו כבר צעקתנו... למה אתם לא משמיעים??? ל-מה אתם מחכים?? נו... מה המלאך עונה לי??

יהודי יקר... אני יכול רק להכניס!!! אני רק מכניסי רחמים!!! אבל מה?? מה להכניס?? את הרחמים אתה צריך להביא... משמיעי צעקה... כן... אני המלאך- התפקיד שלי זה להשמיע צעקה!!! אני עומד עם ההגברה וברגע שיש צעקה אני מפעיל אותה על שיא ווליום...

אבל מי הצועק?? אתה!!! אתה צריך לצעוק...

קח בחשבון שכשאנחנו שרים מכניסי רחמים... באותה שעה גם בשמים שרים את אותו שיר... אבל שם שרים: מפעילי רחמים הפעילו רחמינו... בעלי צעקה... תתחילו לצעוק... תפסיקו לזרוק את הכדור למלאכים להכניס ולהשמיע... ממילא קח בחשבון שהמלאך עומד בשמים עם ההגברה... והוא מחכה... הוא מכריז ברמקול אחד חד... שתיים חד... והוא מחכה לתזמורת שלך... הוא מחכה שאתה תפתח את הפה ותפעיל רחמים... תרים צעקה ותדבר עם הרבש"ע... והוא מחכה...

ואיפה זה תקוע? כי... כי אתה כעת עסוק בלהפעיל אותו...

ההלו... קום קום... עמוד עמוד עמוד... הכל תלוי בך... תפסיק להפעיל אחרים... תעמוד מול השיעורי בית שאתה צריך לעשות... תעמוד מול כל מיני חולשות בעבודת ה' שצריך לעשות להם סוף... אם זה התמכרות לאיזה קו נייעס... או התנערות מאחריות בבית או חוסר ישרות בדיני ממונות ואם זה שעה יקר במשך היום שעם קצת יעילות אתה יכול לפנות אותה לעסק התורה ואם זה דקדוק הלכה וצניעות... בקיצור: כל אחד ורשימת המשימות שלו בעבודת ה'... לשבת בצורה רצינית ויסודית עם רשימות מוגדרות ולכנס מטבחון ולקבל החלטות... תדבר אתה עם הרבש"ע... תגיע איתו להסכמים שאף מתווך לא יתערב בהם (אתה יכול להתייעץ כך או כך... מה יותר חשוב... מה קודם בסדר עדיפויות... אבל בסופו של דבר אתה ורק אתה צריך לשוב בתשובה מול ה'... אחד מול אחד...) ותנסה!!! אתה תראה שקבלות מעשיות עובדות בטח כמו קבלה מעשית לכל דבר... אתה תראה שאתה משנה את הטבע שלך ויחד איתך של כל הבריאה כולה... אל תזלזל בעצה הזו... תאמץ אותה!! כעת ועכשיו!!

שמעתי על קברו... רואים הרבה ישועות... (והכל נכון... בלי שום פקפוק) אבל כעת אני פה בשביל להפתיע אותך בתחום חדש שנקרא קבלות מעשיות!!! תעמוד אתה בגודל טבעי מול הרבש"ע... תעשה חשבון נפש... אחד שתיים שלוש... במה אני לא בסדר... ותקבל על עצמך לעשות שינוי מעשיו!!! במה אני מפעיל את עצמי בעזיבת החטא (לא מפעיל אחרים) אני יכול לומר לך שכמה פעמים הפעלתי את עצמי וראיתי ישועות בעיניים... וזה אפילו לא ראוי להיקרא סגולה... כי זה... זה היהדות... היתה תקופה שהייתי צריך ישועה... והחלטתי שאני צריך להתחזק בשמירת העיניים!!! והלכתי עם זה עד הסוף במסירות נפש... וראיתי ישועות!!! למה??? כי יש צדיק שנקרא "צדיק עולמים" שהוא מצוה אותנו לשמור על העיניים וברגע שיהודי חוזר בתשובה ברצינות ומתחיל לשמור על העיניים... ארפא משובתם אוהבם נדבה כי שם אפי ממנו וכל הישועות... היתה שוב תקופה שהייתי צריך ישועה... וראיתי שכתוב בספר תורה של היהודים שישרות בדיני ממונות זה "ואהבך וברכך והרבך..." עשיתי בדק הבית וגיליתי שיש לי מה לתקן בנושא הזה... הסרתי את כל הנכר אשר בתוכי... השבתי את כל העושק שיש לי בבית... וראיתי ישועות!!! וזה לא היה קבלה מעשית... לא הפעלתי שום צדיק... אדרבה... הפעלתי את עצמי מול הרבש"ע... חזרתי בתשובה וה' קיבל את זה... מה רע בזה?? ניסית פעם ללכת בקו הזה ולא ראית נחת??

זה היה הסיפור שלי עם אותו צדיק... קראו לו הרב קוך צ"ל... הייתי צריך ישועה וניגשתי אליו... הוא אמר לי: אצלי הכל עובד עם קבלה מעשית!!! (ושוב... בהתחלה אורו עיני... כבר ראיתי את המלאכים הצחורים מתחילים להתעופף מעלי... עד הנחיתה הצפויה...) אתה מקבל על עצמך קבלה בתפילה... נניח להגיע רבע שעה לפני התפילה במשך תקופה... כך וכך זמן ואתה תראה ישועות... התאכזבתי קשות... והייתי היימיש איתו ואמרת לי: נו... באמת כבוד הרב... אני מכיר הרבה אנשים ש.....

ואז הוא קטע אותי באמצע המשפט!!! מה... מה אמרת?? אתה מכיר הרבה אנשים ש... ש... שמה?? שקבלו על עצמם קבלות?? תביא... תביא אותם... אני מחפש אותם בנרות... אני כמעט ולא מכיר כאלו אנשים... אנשים ניגשים אלי עם צרות גדולות!!! ואני מבקש מהם שיקבלו ע"ע קבלות קטנות (בנקודות אמיתיות שהם צריכים לקבל) והם לא עומדים בה... אחד אחרי השני הם חוזרים אלי שוב עם אותם בעיות ואני שואל אותם: קיימתם את הקבלה... והם לא!!! לא עושים!!! הם רוצים להפעיל אותי... להפעיל צדיקים... להפעיל מלאכים... ולא מוכנים להפעיל את עצמם במילימטר... מה אעשה שה' רוצה גם אותם-- לא רק אותי!!! ה' רוצה את להפעיל אותם ולא רק את המלאכים!!!

אורך לי זמן להבין מה שהוא אמר... אורך לי זמן עד שראיתי כמה שזה ככה... אני מוכן לטוס למרחקים כדי להפעיל צדיק... אני מוכן לעשות כל מיני סגולות מורכבות ולו בשביל להגיע לצדיק עם מסמך... כבוד הצדיק... הבטחת... כעת תקיים... ואילו להפעיל את עצמי מול הרבש"ע?? על זה לא חשבתי... הגיע הזמן להפסיק להיות כמו החרדים שתמיד מפעילים קשרים עוקפים... הגיע הזמן לאמץ על ההידברות הישירה!! את הקבלות המעשיות ולא את הקבלה

שהליגער חפץ חיים הכניס בספר ח"ח שהוא יכול להביא ישועות...!! נכון פחות או יותר זו תהיה התשובה???

עכשיו: תרשה לי להיות כופר... מה דעתך לחשוב על נוסחא טיפ טיפה שונה... אולי הכח של הסגולה הזו זה... זה לא הבטחה של הרב סגל... ולא כח של הח"ח... אז מה כן?? פשוט הכח שאלוקים שבשמים קבע שמי שחוזר בתשובה מעוון לשון הרע והוא מבטא את עזיבת החטא שלו בזה שהוא מחליט ללמוד הלכות שמירת הלשון... אז גדולה תשובה שמביאה רפואה וישועה לעולם... אה... למה אף אחד לא חשב על נוסחא שכזו?? נו... למה לא?? הנה לך קבלה מעשית מול קבלות מעשיות!!!

להגיד שיש פה הבטחה של הרב סגל ממנצ'סטר זה סוג מסוים של קבלה מעשית... אתה רק מתחיל ללמוד שמירת הלשון... אנחנו מתחילים פה להפעיל את הרב סגל בשמים שהבטיח וכ'... הההלו... למה חייבים להגיע לקבלה מעשית? אולי תגיע מזוית ישרה של קבלות מעשיות??? היות וחטאתי לה' בלשון הרע... אני כעת מקבל להבא לא לדבר לשה"ר... ובשביל להוכיח רצינות אני לומד כל יום שתי הלכות בלשון הרע... והנה... בזכות הקבלה המעשית שלי... והחזרה בתשובה הפרטית שלי ביני לבין הרבש"ע... הרי ושב ורפא לו ואוטוטו כל הישועות... למה לא ללכת ישר??

ואתה יודע איפה אני פוגש את הנפקא מינה למעשה???

כי אני מכיר כאלו שהגדילו לעשות ואחרי שהם למדו שתי הלכות בח"ח... הרי כדי שהסגולה תעבוד עד הסוף הם גם נסעו להתפלל על ציונו של הרב סגל ממנצ'סטר... רגע... למה הם לא חשבו על רעיון הרבה יותר פשוט וקרוב ממנצ'סטר... היות וכבר 40 יום למדנו שתי הלכות בח"ח מתוך נכונות לשוב בתשובה ולהפסיק לדבר לשון הרע... לכן היום כינסנו מטבחון והחלטנו החלטה נוקשה שיותר לא מדברים לשון הרע... ואי לכך מהיום נושא איקס... לא עולה לדיון בבית שלנו מטוב ועד רע... (כל בית והנושא הטעון והרגיש שלו שמזמין המון המון לשה"ר ורכילות...)

אה... למה לא חשבתם על סיומת מתבקשת שכזו?? נו... למה לא??

כי תלוי מה הנושא!!! אם למדנו שתי הלכות ח"ח מדין קבלה מעשית... מדין השבעת והפעלת צדיקים שהבטיחו ישועות... אז הסיומת אמורה להיות במנצ'סטר... סמוך ונראה לצדיק שהחלטנו הפעם להפעיל אותו... אבל אם נבין שהנושא הוא קבלות מעשיות מול הרבש"ע שהוא ציוה ואני רוצה כעת לשמוע בקולו... אז גם הסיומת אמורה להיות מול הלשון הרע שאני החלטתי להפסיק לדבר!! ישר מול הנקודה ולא סחור סחור...

האם הבנת כעת מה ההבדל בין קבלה מעשית לקבלות מעשיות???

אז זהו!! שלמרה האבסורד... דווקא קבלה מעשית מאוד מוכרת ונדושה בדור שלנו... יש הרבה הבטחות של צדיקים... ומי שתורם ומי

שיבת "קירוב" בזמן שביהמ"ק קיים... "איש לרעהו ומתנות לאבינוים"

קבלנו אותו בזרועות פתוחות... בחמימות ובשמחה... מיד כיבדתי את שמריהו באוכל ושתייה והראיתי לו את החדר שלהם... חדר נקי ומרוהט... פוראי ובי סדיא... כן... ככה זה אצלנו מעשים שבכל יום!!!

אנחנו ישיבה של קירוב... אנחנו מקרבים יהודים... **עכשיו: שלא תבין לא נכון**: אנחנו לא מדברים פה על קירוב של חוזרים בתשובה... ממש ממש לא... (בזמן שביהמ"ק היה קיים לא היה מושג של מחלל שבת בפרהסיא או אוכל נבלות וטרפות שנבנה אותו רוחו לחזור בתשובה... כי אחד כזה הוא מזמזם היה נסקל הוא היה סופג את הארבעים או שמונים או מכין אותו עד שתצא נפשו... מושג של חילוני שחזר בתשובה זה מושגים של גלות ואכס"ל!!) רק מה?? ס"ס אנחנו גרים בעיר קבצאל על גבול ארץ אדום... ויש הרבה יהודים יראים ושלמים שמתגוררים בחוץ לארץ... אם זה באלכסנדריה של מצרים שיש שם מיליונים של יהודים (נפגשו אותם בשבוע הבא בדף היומי) ואם זה בבבל ובסדיא או בלודקיא... (שבימים האלו ס"ס מגיע המחצית השקל שלהם...) ומדובר ביהודים יראים ושלמים... אבל... ס"ס לא מכירים אותם פה!! פתאום נוחת פה בן אדם עם פאות הראש והזקן מוכתר בתפילין וטונון שהוא יהודי... בשביל זה צריך לעבור תהליך של היכרות מינימלית!!! דבר ראשון מקבלים אותו בשמחה... ס"ס הוא מקבל **כל אדם** בסבר פנים יפות... ואחרי שהוא נח מעמל הדרך... הוא הולך לבית דין ומציג בפניהם את השטר יחסין שלו... או! או שיש מישהו מאיתנו שנאמן לבי"ד ומכיר אותו ואת משפחתו והוא מעיד עליו שהוא ישראל... (גם עד אחד כשר... לפעמים השליח שהולך לגולה לומר מתי הוקבעו המועדות... הוא איש הקשר...) טוב... את התהליך הראשון הוא עבר... כעת!!! יש לנו כבר אישור למסן אותו מקופת הצדקה של העיר לחודש הקרוב... אבל תכל"ס הוא מדבר בשפה מצרית ואני לא מבין מה הוא אומר... בשביל זה ב"ה יש לנו כאן סנהדרי קטנה ויש שם כבר כמה מופלאים שראויים לשבת בלשכת הגזית והם בקיאים בשבעים לשון... בתקופה הקרובה הוא יהיה במחיצתם והם יקרבו אותו בלשון שלו... עד שאט אט הוא יתרגל ללשון עברית... (יתכן שבמשך הזמן הוא ילך לציפורי ללמוד אצל ר' יוסי שהוא גם מגיע מאלכסנדריה) לא קל לקרב... ס"ס המנטליות מאוד שונה... סוף סוף התכונות של האלכסנדרני מאוד שונות מישראלית... ולפעמים זה עלול להגיע לפיצוץ... אבל בשביל זה אחד מסימני אומה הקדושה זה גומלי חסדים ואם יש פה יהודי שהגיע מהגולה, אנחנו צריכים להכיל את התכונות השונות שלו (דווקא בפרט הזה אנחנו בדור האחרון עתירי ניסיון יותר מכל דור אחר... מי כמונו דור של קיבוץ גלויות נאלצים להסתדר עם שלל סגנונות שונים וקוטביים... ההונגרי והמרוקאי, הפולני והתוניסאי, התימני והרוסי, האמריקאי והישראלי... אי אוי... לא קל...)

וברוך ה' שמריהו התחיל להשתלב ולהתברר בישיבה שלנו... הוא כבר יודע לדבר בלשון הקודש אבל בלשון עילג... ויום אחד גם ראיתי אותו לא פחות ולא יותר - אוכל בשר חי מבית טביחתו!!! משהו שאפילו בן דרוסאי לא חשב עליו... כן... ככה זה במנטליות של אלכסנדריה... אתה מבין לבד שזה לא היה נעים לי... כמעט היה לי קלקול סעודה... אבל למדתי להכיל את השני... (כעת לפחות אני מבין איזה היתר יש לי לשחוט בי"ט בהמה מסוכנת עם חשיכה למרות שאין זמן לא לבשל ואפילו לא לצלות... כי... מקסימום ניתן לשמריהו לאכול בשר חי לכבוד יו"ט...) ואפילו נרקמו בינינו קשרי ידידות וחבה... וכעת!!! כעת אנחנו מתקדמים הלאה... כעת צריך להתקדם להיכרות בירושלים... ירושלים צריכה היכרות משלה!! ס"ס אדם שהוא לגמרי לגמרי זר... לגמרי עולה חדש... שאין לו שום מכרים... הוא מתקבל בירושלים בחשדנות ובקריירות... כן... זה אולי ישמע לך גזעני... אבל תבין אותנו... דבר ראשון: אולי הוא עם הארץ גמור ומסילא הוא טמא מת... (מספיק שהמספיקים שלו זה חרב הרי הוא כחלל... זה אבי אבות הטומאה וזה יכול לשגע את כל הבית שלנו) אז בשלמא אני... יש לי כבר את ה"איש" שלי במקדש... את הכהן שאני רגיל לתת לו חלה ומתנות... והלוי השוער שאני נותן לו מעשר ראשון... וכשאני מגיע למקדש יש תמיד "איש קשר" שיכול לייצג אותי ולהעיד עלי עדות אופיי... אבל הבחור הזה?? מסכן... נבון וחדש... אף אחד לא מכיר אותו... תחשוב שהוא יעלה לירושלים לביל ראש השנה להעיד עדות החדשה... ילך לילה שלם במס"ג... וס"ס הוא הגיע לירושלים... וכעת קי"ל: ש"אם אינם מכירים אותו מביאים אחר עמו להעידו..." אז אמנם הגיע איתו מישהו אחד... אבל זה לא מספיק... כי צריך שני עדים להעיד עליו!!! ואז מתחילים להפוך את כל ירושלים... מחפשים מתחת הריצפה עוד מישהו אחד שמכיר אותו... ואין!!! תחשוב איזו הרגשה נוראה... עד ראה שנפסל על הסף מחוסר היכרות... בשביל זה אנחנו פה באלול!! כדי להכניס אותו לעניינים...

שמריהו... מה נשמע?? הצטברו לך כמה פירות דמאי?? הפרשת תרומות ומעשרות... קדימה... היום אנחנו נוסעים לעיר הלויים הקרובה... יש שם גם כהן וגם לוי... נעשה לך היכרות איתם...

הלכתי איתו... הוצאתי עליו בוקר שלם בחודש אלול... (ס"ס איש לרעהו ומתנות לאבינוים...) הלכנו עד עיר הלויים יתיר!!! ושם פגשנו את ר' ירמיהו כהן... הצגתי בפניו את שמריהו וסיפרתי לו שזכינו יהודי חדש בארץ ישראל... הוא חיבק אותנו בחום... ובירך אותנו ברכת כהנים באהבה... הם דיברו קצת בלימוד... ר' ירמיהו בריר מה שלום חלוצתו שנישאה לזר... כי היא נפסלה מלהינשא לכהן... ולא נותר לה אלא לעבור לאלכסנדריה של מצרים (כדי לא לפגוש מקרוב את החסר של תרומה וזוהו ושוק שהיא לא יכולה לאכול...) משם הלכנו לר' יהושע הלוי... הוא "איש קשר" שלי עם בית המקדש... מתוקף כהונתו כלוי... אז בפעם הראשונה שהגעתי לירושלים ואף אחד עדיין לא הכיר אותי... ידעתי שכעת זה המשמרה שלו והוא שוער בשער הניצוץ והלכתי לשם וקראתי לו שיעיד עלי!!! והוא באמת זה שהכניס אותי פנימה... הוא הכניס אותי לרשימות של הראויים להעיד במשרד הפנים של בית יעזק... והוא לא הסתפק בזה... הוא גם הלך איתי לאכסניה משובחת בירושלים (זו אכסניה מיוחדת רק למי שאוכל חולין לכה"פ על טהרת תרומה) והוא העיד עלי שאני בר אורין ויש לי "כרטיס חבר" על טהרת תרומה... (כן... זה שפאן בישוב קבצאל על גבול ארץ אדום... כולם יודעים שאני חבר זה לא סיבה שמישהו ידע את זה בירושלים... בשביל זה צריך את "צגיי הקהילות" הצבא הקומנדו של שבת הלוי שמפוזרים בכל גבול ישראל והם תמיד נאמנים כי מעלין מדוכן ליוחסין ולמעשר... אין מקום מהימן שמעניק חומתם על כשרותו של האדם כשערי המקדש) אז כעת תורו של שמריהו לעבור את התהליך הזה... אז כמובן שהוא יהודי כשר ואפילו תלמיד חכם... אבל כמובן שהוא רחוק רחוק מלהיות חבר... ס"ס רק לפני שבועיים הוא הגיע מארץ העמים ושם אין זכר לאכילת חולין בטהרה... (נקודת הפתיחה של כל מי שרק דורך בארץ העמים זה טומאת מת...)

וכאן שמריהו בעיצומה של התלמודות והכשרה לקראת קבלת דברי חברות... ואז הגיע השלב של שמריהו לפרק את המזוודה!!! הוי הוי... פירוק מזוודה של עולה חדש זה מעמד מרטיט ומרגש ולפעמים גם עצוב... הוא הוציא בהירות כמה עשרות מעטפות מסודרות בקפידא... בכל אחד כתוב פרטים מדויקים עם סכום כסף מדויק... אז הנה... יש לי פה 13 קרבנות יולדת... מכל הקידושים האחרונים שהיו בשכונה רק בחודש האחרון וכולם שמו עיניהם עלי שאני נוסע לירושלים... הלאה... כעת שמריהו הוציא מעטפה ועיניו הצטעפו... זה יהודי יקר שנתן לי מעות חטאת והתחנן בפני שאדרז להקריב את זה... הוא לחש לי בדמעות: תבין: אני כבר למעלה מגיל חמישים ורובצים עלי כמה עשרות חיובי כרת מחטאות נעורים... אז אנא... אני מצדי אשתדל לעשות תשובה (שמסכרת על כרת...) אבל גם אתה מצידך תזדרז להקריב "בחזקת שהוא קיים"... בטרם... בטרם ימים פונים... והנה עוד מעטפה של עבד עברי שנשא שפחה חרופה והתחייב בקרבן אשם... וזה רק תחילת הרשימה... בהזדמנות נמשך...

אודות השריפה בפרוודור ירושלים...

בדיוק עכשיו... בדיוק בימים אלו משתוללת שריפת ענק בפרוודור ירושלים... שריפה שמכלה עשרות אלפי דונמים של עצים... בדיוק בשלושים יום שקודם שנת השמיטה שבימים האלו יש לנו הלכה למשה מסיני מיוחדת לחום ולייקר כל אילן... אחד אילן סרק ואחד אילן מאכל... רואים אותם כאילו הם תאנים, ואם הם ראוים לעשות ככר דבילה חורשים כל בית סאה בשבילים (ותוספת שביעית נדחית מפניהם...) דווקא בתאריך יהודי זה, חז"ל מפגישים אותנו עם החשיבות שיש לכל אילן סרק שגדל בארץ ישראל... שהוא דוחה אפילו תוספת שביעית... ובדיוק עכשיו נשרפים רבבות רבבות של בתי סאה של חורש טבעי... זה כואב!!! ואנחנו לא יודעים חשבונות שמים... אבל לכה"פ אפשר להוציא מזה מוסר בשבילנו... הרי לפנינו עשרות אלפי דונמים שנפסדו בידי שמים עוד לפני שבעליהם השמיטו שדותיהם בשביעית (או שלא השמיטו...) הרי לנו שבסופו של דבר לא לחקלאים ההצלחה, ולא לעבודת הארץ הפירות... בסופו של דבר הכל בגזירת עליון... ומי שאמר לעשרות אלפי דונמים להישרף... יכול לצוות את ברכתו למאות אלפי דונמים לתת יבולם בשנה השמינית גם אם ננטשו במצוות ה' בשנה השביעית...

עד כאן זו חכמה גדולה... זה לתת מוסר לחקלאים... לשבת מוגדל השן ולהטיף מוסר ברוממות הבטחון... אבל אנחנו צריכים לקחת את זה אלינו... לחורש הטבעי שלנו... לבית סאה שלנו... לחלקת השדה הפרטית שלנו... לפעמים נדרשת מאיתנו התמסרות והקרבה... זה כרוך לפעמים בהוצאות או בהפסדים... ואסור לשכוח שבסופו של דבר כל הוצאה שאנחנו מוציאים מכיסנו בשביל ערכי קודש... ההוצאה הזו היתה יכולה להתבטא בהפסד!!! וע"י שאנחנו מוציאים את זה על ידישקייט אנחנו ממירים הפסד במצוה... ממירים כיליון בהקרבה ונכונות... זה כמו המעשה בבני אחותו של רשב"י (ב"ב י') שנגזר עליהם להפסיד 400 זוזים בשנה הקרובה למס הכנסה... במשך כל השנה רשב"י התרים אותם... נדנד להם לתרום עוד ועוד... והם תרמו ותרמו... ובסוף השנה פתאום הגיעו שלוחי המלך ותבעו אותם 10 זוז בלבד... מה התברר?? שרשב"י הספיק להתרים אותם כמעט את כל הסכום שנגזר עליהם להפסיד לטובת המכס... ועשר זוז האחרונים נותרו... ואז הם שאלו את רשב"י: אם ידעת, למה לא אמרת לנו?? היינו תורמים לך הרבה יותר בשמחה? נו... מה התשובה?? אם הייתם יודעים... הייתם נותנים לי את זה לא בשביל מצוה אלא בגלל שחבל לכם על הכסף... בלאו הכי הוא הולך לפה... לפחות שמישהו ירויח מזה... אבל כאן שהתרמתי אתכם... גם זכיתם במצות צדקה מהודרת וגם הכסף לא הלך לטמיון!! צריך לדעת שעל כל הפסד כספי שחלילה והם אנחנו מפסידים על זה שאנחנו יראים ושלמים... על זה שיש לנו בית... הרי מקובלנו שההפסד הכספי הזה כבר נגזר בר"ה... רק מה? במקום שזה סתם ילך לטמיון... יש לנו את הזכות להקריב אותו על מזבח עבודת ה'... אין לך מוכרה זהב גדול מזה!!! יתן ה' ותשקע האש... ויצילנו מכל פגע רע ומכל נזק ומגיפה...

למה עושים עסק משמיטה...?? הסרות מצוות?

בימים אלו שכלל ישראל מתכוננים ברגשי קודש לקראת שנת השמיטה הממשמשת ובאה... יש גם נימה מסוג אחר!!! יצא לי לדבר עם כמה וכמה אנשים שדווקא לא... לא מתחברים לנושא... מה עושים כ"כ הרבה עסק משמיטה?? ובפרט שכאן בגיליון זה יש מדור שמדבר על "הלכה בקרוב ממש למעשה" ומטבע הדברים בימים אלו כותבים הרבה על שביעית ועל תרומות ומעשרות וסדר זרעים... ובזמן האחרון מגיעים אלי טענות: נו... די... תפסיק כבר לדבר על סדר זרעים... סו"ס המדור הזה אמור לעורר בנו רגש של כמיהה והשתוקקות לבית המקדש ולעתיד לבא... וסדר זרעים עם כל הכבוד... זה מעורר אצלי רגש בדיוק כמו סדר נשים נזיקים... אנוהו פה... אנוהו פוגשים את זה... זה בכלל לא מעורר אותנו לכמיהה והשתוקקות לעתיד לבא... זו הטענה!!!

אני חושב שבטענה הזו יש נקודה כללית למחשבה שצריך לפתוח אותה.

ובכן: מה התשובה הפשוטה על הטענה הזו?? ידידי היקר: אם היית עכשיו נולד באירופה... ואני הייתי מוציא את העלונים בקובנה ואתה היית קורא את זה בוורשא... ובמדור הלכה בקרוב ממש הייתי מתרפק על חיבת ארץ ישראל ומתארך לך אך נראית שנת השמיטה... היית מתרגש?? ברור שכן!!! נו... אז למה היום אתה לא מתרגש??

אתה יודע למה לא? **כי אני אנוהו ספיהין!!!** אנוהו נולדנו לתוך השמיטה!! נפלנו כאן מעצמנו... ולכן!!! לכן אתה לא מתרגש...

אז ממה אתה כן מתרגש?? מבית המקדש... למה? כי בייחס לביהמ"ק **אינו!!!** אינו אנוהו יכולים לעלות ולראות בבית בחירתך...

תבין: סבא שלך התרגש מא" ומשמיטה... למה?? כי הוא היה רחוק מארץ ישראל... ואתה שנולדת בארץ ישראל... כבר אין לך מה להתרגש משמיטה... לא נותר לך אלא להתרגש מבית המקדש שזה מה שרחוק ממך... **בקיצור: לא יפה לומר... אבל בנינויות:** נס שבית המקדש עדיין לא נבנה... כי אם גם בית המקדש היה נבנה... אז גם ממנו לא היית מתרגש... בקיצור: אנוהו מתרגשים ועושים עסק רק **ממה שאין לנו.**

היות ובית המקדש חסר לנו... אז אנוהו מתרגשים מבית המקדש... ואילו ארץ ישראל?? היות ויש לנו כבר את ארץ ישראל... אז הההלו... אז נדברו... מה אתה מתרגש מארץ ישראל?? מה אתה עושה ממנה עסק...

אתה מבין לבד שזה לא תקיין!!!

ואני אגלה לך סוד כמוס: זו הסיבה שבית המקדש עדיין לא נבנה... עקרונות בית המקדש היה כבר יכול להיבנות... נו... אז למה הרבש"ע לא משהחרר לנו טופס ארבע?? למה הוא יתברך לא מוסר מפתחות??

נו... תגיד אתה למה... פשוט מאוד: הרבש"ע יודע שפעם!!! לפני שבעים שנה היינו גרים באירופה וישבנו כל היום ובכינו והתרפקנו על ארץ ישראל... ישבנו כל היום ודיברנו על חיבת ציון ברגשי קודש... ואיזה זכות לגור בא"י... נו... ה' ראה שאנוהו כ"כ רוצים להגיע לארץ ישראל... והוא זיכה אותנו להגיע לכאן... רק הגענו לכאן... במקום לשמוח ולהתרגש מתרומות ומעשרות ושמיטה... שום בדרר!!! ארץ ישראל הפסיקה לגמרי לרגש אותנו... כיו... כי... כי אנוהו כבר פה... רק מה?? אנוהו ממשייכים להתרפק... והפעם על מה? על בית המקדש!!!

אה... אומר רבש"ע... אם אני אבנה לכם את בית המקדש... יקרה אותו דבר!! אתם תכנסו לבית המקדש... תוך תקופה קצרה תתרגלו... אתם תפסיקו להתרגש מזה בדיוק כמו שאתם כבר לא מתרגשים מארץ ישראל... ותוך תקופה קצרה אתם שוב תמשיכו להתרפק...

נו... ואז... אז על מה תתרפק?? מילא עכשיו... יש לנו לפחות את מי להאשים בכבי שלנו... יש לנו איזה יעד שנקרא בית המקדש שעדיין לא הצלחנו להגשים אותו... אבל מה יקרה כשגם את זה תקבלו... אתם כבר תעמדו בבית המקדש עצמו... **ולא תתרגשו ממנו ברושששש!!!** בדיוק כמו שאתם עכשיו **לא מתרגשים מארץ ישראל ברושששש!!!** ואז... ואז על מה יהיה לכם להתרפק וולהשתוקק? זהו! הגעתם ליעד... לאן עוד??

נו... אתה מבין למה הקב"ה לא ממהר לבנות את בית המקדש??

חבל!!! כעת שאין בית המקדש... לפחות יש לך רגש והתרפקות לבית המקדש... אבל כשיבנה בית המקדש יהיה לך משעמם שם כמו כעת בא"י שאתה מחפש כל היום קברי צדיקים ושולל תירוצים איך לברוח ממנה...

תחשוב על זה!!! זה לא אתם משפטים מאויר... אני מדבר פה על נתונים... עובדה!!! עובדה שכלל ישראל פעם התרפקו על א"י... עדי! עד שהגענו לכאן... ברגע שהגענו לכאן התחלנו להתרפק על השטעטלע באירופה... אז תסביר לי בהגיון למה שאותו דבר לא יקרה כשבית המקדש יבנה... כעת כולנו מתרפקים ומשתוקקים לבנין בית המקדש... וברגע שיבנה בית המקדש והכהנים והעם נעמוד בפועל בעזרה ונראה מראה כה"ג... לך תדע... אולי אנוהו נתחיל להתרפק... אה... איך אני מתגעגע לניגון של הש"צ... והכהנים אה אה אה אה... והעם אה אה אה

תסביר לי בהגיון מה ההבדל!!! עזוב אותי... אתה לא צריך להסביר לי... אתה צריך בעיקר לשכנע את הרבש"ע... הוא כבר העלה והביא אותנו והגשים לנו חלומות שלא חלמנו עליהם... פעם יהודי לא יכל לשבת וללמוד בלי מפריע... פעם יהודי היה רחוק מא"י... הגוי התנכל אליו ולא נתן לו לקיים מצוות... והוא כל היום חלם מתי אזכה שאוכל לשמור חוקיך ומצוותיך בלא עצב ואתפלל כדת כראוי וכמון בלי לפחד מהפרץ ומעלילת דם הבאה... והנה... הוגשם החלום!! ואנוהו כאן... בארץ ישראל... טוב לנו... אף אחד לא מפריע לנו לעשות רצון ה'... ולקיים את כל המצוות התלויות בארץ... ואנוהו ממשייכים לבכות... אז לאן?? לאן זה ממשייך? תשכנע את הרבש"ע שיש טעם להמשיך לצעד הבא... להגשים לנו את היעד הבא... את בית המקדש... שאז אנוהו כבר באמת נשמת...

בקיצור: מה אני מתכוין לומר??? הסיבה שיש לנו נטיה לא להתרגש משנת השמיטה נובעת מסיבה אחת!! **כי אנוהו מתרפקים על מה שאין לנו!!!**

ואם פעם היינו גרים בעיירה באירופה... אז התרפקנו על ארץ ישראל... ואילו היום שאנוהו כבר נמצאים בארץ ישראל... כאן אם תשים לב: **ההתרפקות כעת התפצלה לשני כיוונים!!!** יש כאלו שמתרפקים על בית המקדש וזה עוד טוב... אבל יש כאלו שמתרפקים אחורה... על העיירה היהודית... כמה שיש הבדל ביניהם... עדיין שים לב שיש מנחה אחד משותף ביניהם: ששניהם פוזלים למה שאין!!! זה אחורה וזה קדימה... שניהם לא התרגלו שאפשר לשמוח במה שכבר

יש!!!! ואפשר להבין את זה: כ"כ התרגלו בשנות הגלות להתרפק ולרצות ולהמתין למשהו שאינו... שכעת שה' כבר נתן לנו משהו!!! אנוהו לא מסוגלים לשהות בטובה הזו!! אנוהו לא יודעים להכיר בה! לנשום אותה מלא ראותנו ולהתחבר אליה.

אנוהו: אני לא חושב שזה מחודל רוחני... זה יותר נשמע בעיה רגשית...

זה מוכיר לי שהיה לי חבר שהיה תקוע בשידוכים הרבה שנים... וסו"ס הגיע השידוך... ואז הוא גם חיכה לילדים וסו"ס ב"ה יש לו ילדים... פגשתי אותו עכשיו ואמרת לי: נו... מה נשמע?? הכל טוב?? ראיתי שהוא מגומם... העיניים שלו מרצדות... הוא מחפש משהו... **דברנו קצת... ומה התברר??** הבן אדם כ"כ התרגל להמתין למשהו שעדיין אינו... שכעת שבי"ה יש!! יש שידוך... יש ילדים... הכל בסדר... הוא לא מסוגל להחליף את הדיסק... הוא לא יודע איך שמחים במה שכבר יש!!! הוא כאילו כל הזמן מחפש לאן... מה עוד חסר

שאני יכול לחכות אליו... (שים לב: לא מדובר פה בהכרח בן אדם עם מידות מגוננות של רגן שלא יודע להודות ואין לו הכרת הטוב... בסה"כ הוא צריך להחליף את הדיסק של ההמתנה לעתיד טוב יותר... והוא פשוט לא לגמרי יודע איך עושים את זה... הוא שכה איך לשהות בטובה!!! לשמוח במה שהנה הגיע ברוך ה'!!!)

ולכן ידידי היקר: אתה שכ"כ מתחבר לבית המקדש... וכ"כ לא מתחבר לשמיטה... אם אתה שואל אותי... עזוב כעת לתקופה קצרה את ההתרפקות לבית המקדש!!! קח בחשבון שההתרפקות הזו היא גם בריחה בין הייתר... חסימה רגשית מול דברים טובים שכבר מתרחשים מול עיניך... קודם תתרפק על מה שיש!!! יש לך ארץ ישראל! יש לך מצוות התלויות בארץ!! תתאמץ להתחבר... תתאמץ לנשום את אורה דא"י ולאהוב את ארץ ישראל... (וזה לא מספיק... זה משהו שבקלות אפשר לפתח אותו) ואז!!! אז תבא לבורא עולם ותאמר לו... רבש"ע: לא מספיק לי ארץ ישראל... אני גם רוצה בית המקדש... לא מספיק לי סדר זרעים... אני גם רוצה קדשים וטהרות... אוהו... כאן מקובלנו: הרחב פיך ואמלאהו... בעבודת ה' יש היתר לפתוח עיניים גדולות... אתה רוצה גם ארץ ישראל וגם בית המקדש וגם סנהדרין... אבל אם הקב"ה נתן לך ואתה בכלל לא רואה את זה ולא מתחבר לזה... ורק עסוק בחתירה ליעד הבא... זה לא נקרא שאתה משתוקק לבית המקדש!! זה נקרא שאתה משתוקק לסיים גם עם בית המקדש... (עם ארץ ישראל כבר סיימתי... כעת אני רוצה לסיים גם עם בית המקדש... זה ממש לא נשמע טוב...)

במאמר המוסגר: יש סגנון שיה שמואד מקובל אצלנו... סוג של התרפקות על הדורות הקודמים... על השטעטאלע היהודי של פעם... על התום והטוהר של הילדים של פעם... יש ציונים מרגשים שרואים את ההווי היהודי שהיה בעיירה היהודית. ואם שמת לב: יש לנו נטיה לדבר בערגה וברגש של התרפקות על צורת החיים שהייתה בדורות הקודמים... איך שהם היו הרבה יותר צדיקים וטהורים מאיתנו... ואז כמובן מגיעה האנחה... ש-איפה אנוהו ואיפה הם. בזמן האחרון פתאום התחלתי לחשוף!! **מי אמר שהנימה הזו בריאה??**

אולי זה סוג של בריחה...

כמובן!!! כמובן שיש לנו הרבה מה להישאב ולקבל ולינוק מהדורות הקודמים... כל המסורות והמנהגים שלנו מגיעים מאותה עיירה יהודית אבל ההתרפקות הזו... הגעגועים האלו לעיירה היהודית של פעם... פתאום אני מתחיל לחשוב בטוח שזה יושב על מקום בריא!!! זה יושב על בריחה והתרפקות על מה שאין... לא משנה מה... אז על בית המקדש בעתיד אז על השטעטאלע מעבר... רק לא פה!!!

הרי אתה מבין לבד שבאותה עיירה יהודית עצמה שאנוהו לא גומרים להתרפק עליה ולחקות אותה ולהגים אותה... אתה מבין לבד שהם בעצמם כל היום התרפקו עלינו... אותו ילד יהודי עם הקסקט כל היום דמיין לעצמו איך יראה ילד יהודי במושבה פתח תקווה... הוא דמיין את עצמו עומד בערי יהודה ובחוצות ירושלים ולכה"פ עושה קריעה... נו... אז תגיד לי: זה תקין שהוא כל היום התרפק עלינו ואנוהו כל היום מתרפקים עליו?? הוא כל היום נסע ב"מנהרת הזמן" אליו... ואנוהו כל היום נוסעים ב"מנהרת הזמן" אליו?? תסלח לי אבל אני מריח פה יותר חסימה רגשית מאשר רגשות קודש והוד קדומים ואויר פסגות וכו' וכו'...

כל זה במאמר המוסגר... ונחזור לעניינינו:

אז כן!!! בהחלט יש עניין להתחבר לשנת שמיטה!!! לא רק בגלל שיש מה להתחבר לזה ויש בזה דברים נשגבים... עזוב... לפני זה... יש עניין להתחבר לזה בעיקר בגלל החסימה הרגשית שלנו שנוטה לא להתחבר ולברוח מערכים שכבר יש לנו בידיים... **וכאן חשוב להדגיש:** אמנם הנקודה למחשבה הזו כעת צפה על פני השטח בייחס לשמיטה... אבל למעשה זה פוגש אותנו בכל חלקי עבודת ה' המהותיים ביותר...

כלפי מה הדברים אמורים???

באדישי החסידית יש מושג ידוע שנקרא: **אגיווארענער איז מער פון איבארענער** גיווארענער זה אחד שנהיה חסיד... נהיה חרדי!! נהיה בעל תשובה!! לעומת גיבארענער זה אחד שנוולד חרדי... נולד בחצר... לדוגמא: כולם רואים את ההבדל בין אחד שנוולד חסיד ברסלב ממילא הוא שייך לקהילת ברסלב... לבין!!! הליטאי או הספרדי שנהיה!! נהיה חסיד ברסלב... זה אגיווארענער... מי שנהיה חסיד הוא חסיד בכל הרמ"ח והשס"ה... הוא בוער כמו אש... לעומת זאת מי שנוולד בקהילה... מבחינה מסוימת הוא תקוע שם!!! יש ליטאים שתקועים בממסד הליטאית ויש חסידים שתקועים בגרביים החסידיות... בקיצור: יש הבדל תהומי בין גיווארענער לבין גיבארענער. זה צועק! רואים את זה לאורך כל הדרך... אז עזוב... בא לא נדבר כעת על מגורים שונים... אנוהו כעת בחודש אלול!!! בחודש אלול מדברים על יהודי!! אנוהו נולדנו יהודים!!! ומטבע הדברים אנוהו תקועים ביהדות!! אנוהו גיבארענער... והעבודה של חודש אלול זה להפסיק להיות תקועים... להפסיק להיות ספיהין... להתגייר מחדש ולבחור בעבודת ה'... מי שנוולד חרדי והוא תקוע ביהדות... כל מה שהוא מכיר ביהדות... משעמם לו... לא נותר לו אלא לפזול ולהתרפק על מה שאין... או מה שהיה בעבר או מה שיהיה בעתיד... אבל ההווה נדוש לו!!! וזה בדיוק העבודה של חודש אלול... לאפס הגדרות ולבחור ביהדות מחדש!! לעמוד מול הערכים הקיימים ביהדות ולהתחדש בהם... כשמהה ובטוב לכב מרוב כל...